

at jeg allerede før tillod mig at fremhæve, at jeg ikke troer, at der er nogen Grund til at forandre den indskrænkende Bestemmelse om Pensionsberettigelsen, som Lovudkastets § 4, saaledes som den nu foreligger, indeholder.

Med disse Udtalelser skal jeg altsaa tillade mig at udtale som mit Ønske, at det høje Thing vil stemme imod alle de stillede Ændringsforslag, forsaavidt det i det Hele mener, at den foreliggende Sag er en Sag, som fortjener at bringes frem, og forsaavidt det navnlig mener, at det er rigtigt at forsøge at lette Skoleforholdenes Ordning i Kjøbstæderne derved, at der gives Udgang til at ansætte Lærereinder ved Skolerne, hvorved der tillige vil virkes hen til, at de to Kjøb kunne komme til at nyde Underviisning i særskilte Skoler.

Mr. Andersen: Dersom jeg skulde gjøre noget personligt Ønske gjældende, kunde jeg gjerne samstemme med den ærede Landsthingsmand fra Morsø (Krog) i den Bægt, som han har lagt paa Betydningen af Examen; men, da jeg indseer, at det vilde berede Lovforslaget Banstueligheder i det andet Thing, hvis et saadant Ændringsforslag, som det af ham derom stillede, blev vedtaget her, kan jeg paa ingen Maade ønske det vedtaget, eftersom jeg ønsker, at den foreslaaede Lov skal udkomme. — Blandt de andre Ændringsforslag, der foreligge, er der intet, der tiltaler mig saameget, som det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig). Dets Vedtagelse maatte jeg ganske vist ansee som en Forbedring af Lovforslaget, og jeg vilde derfor ogsaa ønske det vedtaget, dersom jeg ikke, saaledes som jeg yttrede med Hensyn til det nys omtalte Forslag, maatte frygte for, at ogsaa dets Vedtagelse vilde berede Lovforslaget Banstueligheder i det andet Thing. — Jeg troer, at den ærede Landsthingsmand fra Odense (W. Petersen) nærer en alfor stor Frygt for de forsøgte Udgifter, som ville blive Kjøbstæderne tilbeel, naar Lovforslaget træder i Kraft. Bestemmelserne i § 13 af Loven af 8de Marts 1856 ere jo dog ikke saaledes fastslaaede, at de skulle afgive den endelige, udelukkende, uforanderligt bestemte Regel for Lønningerne. Det er jo givet, at Communalbestyrelserne hos Re-

gjerungen kunne anbringe om, at de deri nævnte Lønningssummer blive enten nedsatte eller forhøiede efter Omstændighederne, og der er jo ogsaa flere Kjøbstæder, hvor Skolevæsenets Udgifter ikke ere ordnede accurat som i Loven af 1856 fastsat; jeg antager, at det ogsaa efter det foreliggende Lovforslag vil, hvor der maatte findes Communer, der sølte sig overbebyrdede efter samme, staae til deres Naadighed at indbringe Andragende til Regjeringen om at faae deres Udgifter til Skolevæsenet forandrede. Jeg troer heller ikke, at det ærede Medlems Beregninger over Lønningerne ville holde ganske Stik; de udgjøre jo ikke noget aldeles fast Beløb; det berøer jo paa de forskjellige Capiteltaxter og paa Kornpriserne i de forskjellige Aar, hvor høje Lønningerne ville blive. — Den høierværdiske Landsthingsmand for Falster ønsker, at der slet ikke maa blive ansat Lærereinder ved Skolerne paa Landet. Jeg er nu vel ikke af den Mening, at det skulde komme ud paa Et og det Samme, om der er ansat Lærere eller Lærereinder ved Skolerne, men jeg mener dog, at det kan være særdeles gavnligt for Smaa børn paa indtil 10 Aar og for Pige børn, ligesom jeg ogsaa veed, at det mange Steder ønskes, at der ansættes Lærereinder ved Skolerne. Med Hensyn til saadanne Smaa børn, for hvis Vedkommende det saameget kommer an paa Nærhedsforholdet ved Siden af Dygtigheden, vil en Lærereinde være ligesaa skikket til at overtage Underviisningen, som en Lærer vil være det. Hvad særligt Religionsunderviisningen angaaer, da mener jeg, at der, forsaavidt det skulde vise sig, at en Lærereinde ikke var det vogen at meddele denne Underviisning til de ældre Pige børn, intet kunde være til Hinder for, at Forholdet ordnedes saaledes, at Læreren overtog Religionsunderviisningen for de ældre Pige børn, medens Lærereinden imidlertid tog nogle af hans Timer i en anden Klasse. Hvad der især paa Landet volber Skolevæsenet Banstuelighed, er deels den ustabile Skolegang og deels den Omstændighed, at mangfoldige Skoler ere saa overfyldte med Børn, at Lærerne, naar de ikke ere af stærkt Helbred og meget begavede, neppe kunne overkomme den Mangfoldighed af Børn, som findes i Skolernes to enkelte Classer. — Naar